

DEĞERLENDİRMELER

OĞUZ OYAN

Koalisyon
yara aldı

Emperyalist koalisyon, Büyük Britanya Parlamentosu'nun aldığı tarihi karar sonrasında büyük yara aldı. Olay tarihiydi: İngiltere tarihi açısından olduğu kadar Anglosakson dayanışmasının kırılması bakımından da... Ama aynı zamanda, güncel dengeleri sarsacak boyuttaydı: ABD Başkanı'nın duraksamaları, bu karardan sonra daha da arttı, müdahale karar aldığını açıklarken bile belirgin hedefler gösteremedi, müdahalenin boyutunu çok sınırladı ve zayıf iç desteğin de etkisiyle karar kendi parlamentosunun onayına götürmeye yöneldi.

1 Mart 2003'te TBMM kararı nasıl ABD'nin Irak'a Türkiye'den açacağı cepheye bir şamar gibi çarptıysa, İngiltere Parlamentosu'nunki de öyleydi. Üstelik bu karar, emperyalist müdahale açısından bir meşruiyet sorunu da yaratmıştı. 2003'te sadece iki partinin temsil edildiği TBMM'de CHP'nin tam kadro muhalefetine bazı AKP milletvekillerinin de katılmasıyla savaş tezkeresine hayır kararı çıkmıştı. Bu karar, çelişkili bir biçimde, AKP iktidarına ve RTE'ye Avrupa ve Arap dünyasında beklemediği ve hak etmediği bir itibar kazandırmıştı. Aslında RTE, henüz Başbakan olmadan Kuzey

Cephesi'nin açılacağı güvencesini Bush'a vermiş, Şubat 2003'te geçirilen ilk tezkerayla de ABD silahları ve lojistik malzemeleri İskenderun'dan giriş yapmaya başlamıştı. İşte verdiği ve tutamadığı bu söz nedeniyle ABD'nin öfkesinden ürken RTE, danışmanı aracılığıyla "deliğe süpürmeğin kullanın" sözlerini iletti. (Herhalde Cameron benzer ifadeleri söylese, siyasi intiharı anında gerçekleşirdi).

AKP, 1 Mart 2003 kararıyla ABD dışı dünyada sağladığı itibarı, daha sonra bozuk para gibi harcadı. Bugün bölgede ve dünyada itibar yerlerde sürünen bir Erdoğan-Davutoğlu ikilisinin, dünya hegemon gücüne yaranma aşırılıklarını üzüntü ve kaygıyla izliyoruz. Üzüntü ve kaygı, ülke ve toplum adına. Kendilerini kurtarmak adına Türkiye'yi haksız bir savaşa sürüklemek histerisi, sadece bu kişilerin ruhsal yapılarını ilgilendirseydi mesele olmazdı. Üzüntü verici, çünkü anti-emperyalist ve haklı bir savaşla kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin yöneticileri olarak, emperyalizmin yanında saf tutarak komşu ülkeye saldırmak, Cumhuriyetin kuruluş felsefesinin en temel ilkesini, "tam bağımsızlık" şiarını, yerle bir etmektir. Bu, Cumhuriyet'e

yapılacak en büyük ihanettir. Belki ilk değil, ama en büyüğü. Kaygı verici, çünkü sadece saldırılan ülkede değil kendi ülkemizde de yaşamlar tehdit altında olacaktır. Şimdiye kadar İslamcı teröristlere destek vererek yol açılan cinayetlerden çok daha fazlasının tehdididir bu.

Emperyalist koalisyon içinde kalanlar da ilginç: ABD, Fransa, İsrail, Avustralya ve şimdilerde geri vitese takan bazı Arap ülkeleri, kuşkusuz El Kaide ve El Nusra. Ama en ilginç olanı, Sosyalist Parti ve François Hollande'ın yönetimindeki Fransa. Adındaki "sosyalist"e bakmayın; sosyal-demokrat bir parti; ama üyeleri kendilerini "sosyal-demokrasi"den daha soldaymış gibi göstermeyi pek sever. Hollande ve Sosyalist Parti, Suriye'ye müdahale hevesinde bizimkilerden geride değil. Fransız sosyalistleri ile Türkiye'nin İslamcı siyaseti ve bölgedeki İslamcı radikaller, "demokrasi" mücahittliğinde buluşuyorlar.

Kapitalist sistemin merkez ülkelerindeki sosyal demokrat iktidarlar, emperyalist sistemin de yöneticisi konumunda olurlar. Bilirler ki, kendi ülkelerinde refahın artması

ve bölüşümcü politikalar uygulanabilmesi için (içteki sömürünün törpülenebilmesi için), dış artık ürün elde edilmesi, yani dünya halklarının sömürülmesi ve enerji kaynaklarına el konulabilmesi gerekir. Onların solculuğu, ülke sınırlarında durur. İçerdeki solculukları da zaten sınıf siyasetini terk etmiş, insan hakları ve kimlik siyasetine demir atmıştır.

Çevre ülkelerde bu kadarıyla solculuk olmaz. Olmadığını Latin-Amerika toplumları gösteriyor. Türkiye'de CHP, sadece anti-emperyalist tarihi mirası bakımından dahi Avrupa sosyal-demokrat partilerinden çok farklı, çok ileri bir konumdadır ama bunu canlı tutması gerekir. Kamuculuğu ve emek yanlılığı bakımından da aradaki farkı açması iştien bile değildir. İnsan hakları, demokrasi, özgürlükler ve hukuk devleti savunuculuğu azgelişmiş bir demokrasiye zaten sadece solun omuzlarındadır. Bu nedenle, liberal soldan ve Kürt siyasetinden CHP'ye Avrupa tarzı sosyal-demokrat parti olması için ayar vermeye kalkanların, Fransız sosyalistlerinin (ve Avrupa Sosyalist Partisi'nin) Suriye politikalarından sonra, söyleyecek sözleri kalmamıştır.